

ZAVOD SV. NIKOLAJA V TRSTU.

Važen in vesel dogodek v razvoju zavoda sv. Nikolaja nam je danes zabeležiti. Vstrajnemu prizadevanju vodstva zavoda se je namreč s pomočjo vrle Tržaške posojilnice posrečilo, kupiti pripravno hišo, v katero se zavod preseli meseca avgusta t. l. S tem je ta velevažna ustanova postavljena na trdna tla.

V »Slovenki« smo že večkrat očrtali namen zavoda sv. Nikolaja ter povdarjali njegovo važnost. Zato bi bilo odveč, ako bi se danes zopet spuščali v dokazovanje, kako silno potreben je ta zavod baš tu v Trstu, kolikega pomena je to zavetišče za naša dekleta, ki si v Trstu iščejo kruha. Opozarjamo le na to, da bo zavod sedaj lahko razširil svoj delokrog ter svojo zaščitno, vzgojevalno in izobraževalno nalogo vršil vspešneje, nego je bilo to doslej mogoče.

Pred vsem bodo sedaj prostori dopuščali sprejemati večje število deklet ter daljše bivanje oziroma izobraževanje istih v zavodu. Vodstvo zavoda namerava zasnovati gospodinjstvo šolo za služkinje. Tudi nekaka nadaljevalna oziroma ponavljalna šola se uredi, in začela se bodo tudi toliko zaželjena predavanja. Sploh bo sedaj zavod lahko uresničil marsikako dobro in koristno namero, katero je moral sedaj opuščati vsled neugodnih prostornih razmer, in pričakovati smemo od njega dalekosežnih vspehov.

Vsako človekoljubno slovensko srce se mora torej veseliti nad važno pridobitvijo zavoda sv. Nikolaja v Trstu. V tem veselju pa ne smemo pozabiti, da si je zavod z nakupom hiše vzel na rame veliko in težko gospodarsko breme. Treba mu bo plačevati obresti od kupnine in kapital ter tudi davke. V pokritje teh izdatkov nikakor ne bodo zadoščali redni dohodki zavoda. Treba torej z obilnimi darovi pri-

spevati v njegovo blagajno, da bo zmožgal plačila. Slovenke in Slovenci, bodimo torej točni in velikodušni ob vplačevanju tega narodnega davka!

NOVE KNJIGE.

Magdalena. (Naše Doba. II. 651—658.) (Nadaljevanje.) V tem pa grozi bridko izkušani Luciji nova izkušnja. V neko krčmo pride njen oče. V pijanosti razlaga celi družbi o svoji hčeri, o njeni preteklosti, o pravicah očeta. o tem, kako mu je bila odpeljana Luci. Ta vest je švignila po mestu. Ženska honoracija mestna se je zbrala v navadnem kraju, kjer je opravljala. Z ogorčenjem govori o škandalu, pripoveduje z nenasitnim poželenjem o izmišljenih podrobnostih, razlaga o hišah prostitutk. Mahoma je Luci obsojena pri njih. Vse mesto se od nje obrača z zaničevanjem. Tako je šla nekoč v tem času v grajski park. Tu je našla znanega jetičnega študenta. Posluša njegove revolucionarske socialne nazore, katerih ne razume dosti; toda po resničnem in prepričevalnem glasu je čutila, da ima ta človek prav. Napade ga pošastna slabost njegove boleznini — v tem hipu Luci izda svojo sočutno ljubezen do njega. Od njega zve, da vse mesto pozna njeno zgodovino. Ona mu priznava, da je šla po blatu, a da hoče živeti novo, čisto življenje. »Buržoza to ne dovoli, utepe vás«, ji reče otožno, Luci odhaja po tem srečanju, »v oné tupé resignací, jako zvíře, které cítí zápach krve z porážky.«

Patricijske dame smatrajo za svojo dolžnost, opozoriti Jurijevo teto, češ, kako nizko jo je prevaral. Nič ne dosežejo. Pričakujejo, da bo opozicijski list izkoristil škandal. V tem je pa doktor, poglavar opozicije, hotel loviti v kalni situaciji. Pregovoril je Jurija, ki je bil po mišljenju buržoastičen aristokrat, na stran opoziciji. Jurij je bil izbran celo za kandidata poslanstva. Pri slavnosti, ko so blagoslovili zastavo društva opozicijskih veteranov, se je prvič oglasil s frazovitim in bombastičnim govorom. Bil je popolnoma ujhov. Pri ti slavnosti je bila navzoča i Luci s teto. Mučen trenotek zanjo. Nekateri so jo prezirali, drugi pa, ki so govorili ž njo, so